11/11/2019

Επέστρεψε η εικόνα της Παναγίας Κουκουζέλισσας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αργολίδος

Με κάθε επισημότητα και λαμπρότητα, η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας της Τιχερούσας – Κουκουζέλισσας επέστρεψε και πάλι στην ενορία της στην Νέα Κίο Αργολίδας. Η εικόνα είχε μεταφερθεί από τον ιερό ναό Θεομάνας Νέας Κίου Αργολίδος, στον Ιερό Ταξιαρχών (παλαιού) Περιστερίου για ολιγοήμερο προσκύνημα στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων με την επωνυμία ”Ταξιάρχεια 2019”. Το Περιστέρι και η ενορία του Παλαιού Ταξιάρχη, υποδέχθηκαν την εικόνα της Παναγίας της Τριχερούσα της Κουκουζέλισσας για τον εορτασμό της μεγάλης εορτής των Ταξιαρχών. Την εικόνα συνόδευαν ο εφημέριος του ναού, π. Δημοσθένης Γάτσιος και π. Ηλίας Γάτσιοςς μαζί με προσκυνητές από την Νέα Κίο, όπου τους υποδέχθηκε ο μητροπολίτης Περιστερίου κ. Κλήμης.

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G
Γ.ΡΑΖΙΔΗΣ, Ε. ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G

STUDIO B&G

Η εικόνα της Παναγίας της Κουκουζέλισσας παρέμεινε στο ναό μέχρι την Δευτέρα 11 Νοεμβρίου 2019 όπου και επέστρεψε με κάθε λαμπρότητα και τιμή στην Αργολίδα μαζί με δεκάδες προσκυνητές από το Περιστέρι.

Ακολούθησε λιτανευτική πομπή και η εικόνα τοποθετήθηκε και πάλι στο Ναό της Θεομάνας όπου και φυλάσσεται. Ακολούθησε εσπερινός μετά αρτοκλασίας και θείου κηρύγματος .

Ο εφημέριος του ναού π. Δημοσθένης Γάτσιος ευχαρίστησε τον μητροπολίτη Περιστερίου και τους εφημερίους του ναού, ιδιαιτέρως τον πρωτοπρεσβύτερο π. Ελευθέριο Κουναλάκη για την πρόσκληση και την φιλοξενία στο Περιστέρι.

Η Ιερή εικόνα της Παναγίας διασώθηκε και μεταφέρθηκε στην Ελλάδα κατά την περίοδο της Μικρασιατικής Καταστροφής. Η εικόνα αυτή, μαζί με άλλες τρεις που βρίσκονται στο ναό, έχουν μεγάλη συναισθηματική αξία για τους κατοίκους της περιοχής καθώς διασώθηκαν από πρόσφυγες της Μικράς Ασίας. Την εικόνα της Τριχερούσας διέσωσε μία γυναίκα, η Ζωή Πιππίδου που έκοψε την εικόνα στη μέση για να καταφέρει να τη σώσει από τους Τούρκους, την μετέφερε στην Ελλάδα και έτσι κατέληξε μετά από καιρό στα χέρια των κατοίκων της Νέας Κίου.